

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اکادمے یے علومے اتحاد جماہیر شوروی

خُونوے متن پن ات لُغَت پن

نقشہ: زروبین ایوان ایوان وچ ۱۹۶۰

گردنہ: احمدشاہ خسروے

۸ دلو ۱۴۰۰ (۲۰ جنوری ۲۰۲۲)

ویرایش: سرورشاہ ارکان

سور نقلے (رسمے سور)

۱. پامبرانڈ غُند اند پتخور نُوْم قشلاق اند یے طورون شاه نوم چارک فُذج؛ وے ندپن ارھی یُخ فُخ: اک وے فشتیر یُخ اند رِن نہ فُخ،
۲. روزا فُد ادے، یے مہٹ یو وپف داد وپف خو خدیر پُخبن جمع کینست خو، دَرُو مُصلحت سوَد وپف فُتیر: "اه پُخبن، شُکر (خدا) تمہت بچہ مرد سیخ، تمہ رد اُم وُز رِن داد، ات تمہ فشتیر فراد مس بچہ مرد سُدج، عینے رِن دُند وے رد."
۳. وُز اُم شیچ پیر سُدج، اس خو قوت اُم مس دَرُو رپد. شیچ فا لازم تمہ خُبٹ خو فراد ارد رِن ذہت، پے مو اچٹ مہ فلہت. وُز اُم نو مہٹ گہ رپدج، نُر-ا بُنمنے دپہت مَر اُم؛ لازم تمہ خو کار فہمہت.
۴. وھذبن گھنہت تر خو داد خو، لودپن: "اه داد، تو-ت فکت راست لود، اما(اما) مَاش تہ غل نہ فہرذے یام کتنکے چیداو، چرا ددے تو-ت مَاش داد، تو-ت غل زندہ، مَاش ارد لازم نِسْت، تیر اس تو گھپ دُند ات کار چیداو. مَاش تہ غل پے تو چس اُم، ہر چیز تو لوقے مَاش اک وے تیر کِن اُم."
۵. یو وپف داد گھنہت تر وپف خو پُخبن خو لودے: "برکت فرے بیت، پُخبن تمہ اک-دِس مو قدرے خہ چسپت، تمہ اک دِس مو قدرے خہ وزونہت، برکت فرے بیت، فا اک دِس گہ تمہ پُخبن تمہ قدر وزونہن،
۶. "اما وُز تہ اک دون(اک دوند) جہت لوم ددے، اک اس شچٹ خبٹ خو خونہ دارے وزونہت، ہر وخت خہ مَر اُم، تمہ قین مہ سبت، پے یے یارانڈ موننظر مہ سبت."

۷. خنر، درو مُصلحت چیدپن ست. یو وپف داد گھبنت تر وپف خو پخپن خو لودے: "اہ پخپن، مآش اُم یے کم بغلے ببچارہ، مآش ته غهخ خو غذہ ره دنداو نه فھرذے یام، چرا ددے، اس کم بغل ته یے یارث اُمبذ نه خیرت، کم بغل ارد ته خو رزین نه ذپن.
۸. "مآش قریب دے قومپن اند یے یاراندث رزین نست، مآش خو غذہ-ره دھذ اُم، اته دگہ جارہ بنگر اُم؛ ذردے دے قومیات درون خو، اک و م طلبہ اُم؟"
۹. وھذ وے پخپن بن لود: "اہ داد خو لپ بشھند." یو وے خدیر پُخ گھبنت تر خو داد خو لودے: "اہ داد، وُز اُم پرادکے اک دے فکر چورجَت، امما(اما) یے تویم فلت، لود اُم کو توتہ چیز لوقے."
۱۰. "مو فکرے مس اک-دس ددے: مآش ته غهخ خو غذہ-ره نه فرے یام اته، یے جارہ خپن بن درون بنگر اُم خو طلبہ اُم خو غذہ-ره."
۱۱. "وُز اُم اک دس فکرے چود ددے: اس یمون مآش قوم درمارختے- ند وے رزین اس خو چار نبنتیخ، تھم وم غل یے یارث نه طلیچ، دذ موخابین اک-اد ددے، اک-وم مآش طلبہ اُم خو غذہ-ره."
۱۲. وے داد گھبنت تر خو پخ خو لودے: "اہ پُخ، لپ بشھند، یه وے رزین اس خو چار خہ وخت نبنتیخ؟"
۱۳. یو لودے: "یگون دو ماہ(ذو مُست) قریب سُدج ادے، یه اس خو چار خہ نبنتیخ."
۱۴. یو گھبنت تر خو پخ خو، لودے: "لپ بشھند، اک و م طلبہ اُم."
۱۵. خنر، اک دے مُصلحت بن وھذ چید جمعت چود خو، یو وپف داد فا گھبنت تر چید جمعت خو، لودے: "وُز سحر ساو اُم ترخو فرادھر خبز، اول وپف قتیر مُصلحت ذہ-م خو، بعد اس وے خو کار کین اُم."
۱۶. "کو ساُم، مو فرادھر ته مو رد چیز لوقپن، ناگ فبذ وھذ رازی نه فے یپن. اگر وھذ رازی خہ نه فے یپن، مآش ته وم طلبہتاو نه فھرذے یام، چرا ددے وھذپن فا موند مو خدیر فرادھر، خدیر فرادپن لوقج ادے به جایے داد."
۱۷. "امما(اما) وُز مس وپف گھپ تئپتاو نه فھرذیم، اک دن جھت ددے وھذ مورد داد خونده سپن."
۱۸. خنر، وے بنھب بن بناقد ات، وے سحر بن انداید، یاخ بنخپن چود، آش-ماش بن فُرت ات. طورون شاہ گھبنت تر خو رن خو لودے: "اہ رن، اندخ مو پخپن مو رد فھر، وُز پنخ اُم خو، ساُم تر خو فرادھر بناذ، مُصلحت چیداو."
۱۹. یه اس کخارتیر انداید، وے پخپن زابنت خو قودے نئخ تیرے وے پراندے لھک چود. یو درو پنیود سٹ اته یه گھبنت تر وے خو، لودے:
۲۰. "وُن اہ چار، ساو به زودے خو فرادھر قتیر مُصلحت دھذ خو، جھلدے خو کار پپن کین اُم، پس مے تیرہ ماٹ، به گھر مئت نرمے."
۲۱. طوران شاہ یے تو مس لودے: "خو وُز مس اک-دون جھت سترابے کین اُم ددے، اک-مے خُنکے تئٹ مآش مے خو کار کین اُم، به قوتے یار-ات-برادر."
۲۲. خنر، یو خو پنخ-مخے پنیود خو، اندیود خو توید تر خو فرادھر خبز، مُصلحت چید. سٹ دپد تر خو فرادھر چید، سلومے چود، وھذپن وعلپک برس لوم پر جوفد-ات، یو وم بھر-نئخ سھنج تیر نوست.

۲۳. خنر، ہر چیزت نقلے بن خورد چود-ات، دذ یو وے خدیر فراد گہبنت تر وے خو، لودے: "اہ طورون شاہ، کھدر-ات فذج؟"

۲۴. یو لودے: "یے کار جہت ام تر تمہ خبز مصلحت چید یثج. موند تمہ دیدگے مو پخ بچہ مرد سذج اتہ، وُزغل لایقے رن دند وے رد نہ سام."

۲۵. اس یک طرف اس دستے خو نا تووانے قوت نہ کن ام، اس طرفے دیگر خسمبئخ نہ فریم خو پخ-ارد؛ دھذ ام حیرون سذج خو، رپذج ام. اسید ام خایین چورج ادے بہ قوتے تمہ خو فرادھر خو پخ-ارد رن دھم."

۲۶. یو وے فراد گہبنت تر وے خو، لودے: "اہ فراد خو، تھم ہر جاندے لوقبت، ماش ساو ام، وم طلبہ ام تو پخ-ارد."

۲۷. طورون شاہ فا گہبنت تر خو فراد خو لودے: "اہ فراد خو، وُز تہ غہخ قوت نہ کن ام دنداو خو پخ-ارد، چرا ددے تو دیدہ گے، وُز یے نا توون آدم؛ ہمہ گے اک-و یے بنیج ات ژاوبن موند، بدون اس وبق یے چیز گہ خرچے اوقات موند نست."

۲۸. غہخ خہ طلبہ ام خو پخ-ارد مگم وے بنیج دھم گبنم-اند، وم ژاو دھم قلینگ-اند، اتہ حقے شیرارد یے چیزت موند نست. دذ تہ اک دے حال-ات-احوال تیر خہ-رہنگ(خرہنگ) غہخ خو پخ-ارد دھم؟"

۲۹. دذ ام اک-دس فکرے چورج ادے: "ماش قوم درمارختے-ند اس اموم وے رزین اس خو چار نبتیخ، تھم یو مس مو دستور یے کم بغل، تھم مو خایین اک-اد ددے، اک وم خو پخ ارد طلبہ ام."

۳۰. دذ ام یت تر تمہ خبز مصلحت چیداو، تَت فا ماش کتنک، تو-تہ تھم مو رد چیز لوقے: "اک وم طلبہ ام، یا مہ طلبہ ام؟ ہر چیز تو لوقے، ماش اک- وے تیر کار کن ام."

۳۱. یو وے فراد گہبنت تر وے خو لودے: "لپ بشہند، اک-وم طلبہ ام. چرا ددے یو خُبت ماش قوم، اس بیوٹ رہگ-ات ستخون-اند-ام. امما اک دوند ضایگے یو ماش قوم درمارختے افیونے؛ افیونے قتیر زندگے خبلک قین."

۳۲. یو وے فراد لودے: "اک-دس-تہ لوقبن، یو الہ افیونے بہس چورج." یو وے فراد لودے: "خوئی، بشہند، اک وم طلبہ ام. توئر ساو پے قلندرشاہ بناذ، سعات پینئخ خو، وے مس قیو. یو ماش قتیر دعا گوی سود پدم. تھم یو دے سعاتے تورد لود، ماش تھم اک وم سعات اند یے چند گہ موی سفدپن جمع ام خو اندخ ام خو، تے یام خبیسے چید." یو لودے: "لپ بشہند!"

۳۳. خنر، طورون شاہ ازبہ اند اندوید خو، توید تر خو چید. دہد تر چید خو، گہبنت تر خو پخبن خو لودے: "تمہ امک رازی ست. شج وُز خُبت سام پے قلندرشاہ خبز، سعات وے پینئخ ام ات، وے مس فہرام خو، یو ماش قتیر سود خبیسے چید. ہرگاہ تمہ خہ رمے یم پس وے، زمون گہ(زمونے گہ) نہ یادد؛ چرا ددے یو کتہ چارک، پس وے مگم وُز خُبت ساو ام." وھذ وے پخبن بن لود: "لپ بشہند!"

۳۴. خنر، طورون شاہ اندیود خو، توید پے قلندرشاہ بناذ. فریپت پے وے چید خو، دہد تر چید خو، سلومے چود، قلندرشاہ دست تیرے بہ چود خو، نوست. قلندرشاہ وعلپک بر سلومے پرچووقد، خوش آمد-برآمدے وے چود خو، گہبنت تر خو رن خو، لودے: "اہ

۳۵. ین، اندخ طورون شاه ره یے چیز قهر خیداو-ارد. "یہ لودے:" پنخچن خُراک یے چیزت نہ رپد اتہ، مگم آش دے رد کن ام."

۳۶. طورون شاه یے تو گھنبت تر وم خو، لودے:" اہ یخ، اچت قین خو مہ کن، وز ام سپر. "قلندرشاه لودے:" لہکن یے آش تورد کبست. "یو لودے:" قُللغے بسیار (لپت قُللغ)، وز ام نو خُراک خود خو، یت ام. اہ یخ، تو نیت قرارث خو جای-تیر."

۳۷. خئر، هر چیزت نقلت چق-چقبن خورد چود-ات، قلندرشاه یے تو گھنبت تر طورون شاه خو، لودے:" اہ طورون شاه تہم کہ رہ فُذج؟" یو لودے:" اہ پیشون، دوسک ضلول مو رد سٹ خو، یت ام پے تو خبز. "یو لودے:" چیز ضلول تورد سٹ؟"

۳۸. یو لودے:" مو فشتیر پُخ ین ذنداو-ارد سُدج، تہم ام اسید خاپس چورج ادے اک-وے خو پُخ کت-خدای کن ام. دذ ام اس اموم درمارختے رزین اختیار چورج خو پُخ-ارد دھذ ام، تہم ام یت پے تو خبز، لود ام سعات چس خو، اک وم سعات اند یے چند گہ موی سفیدبن جمع ام خو، تو مس اگر ملال نہ ساوے، ماش قتیر اندخ خو ساو ام خپسے چید."

۳۹. قلندرشاه گھنبت تر وے خو، لودے:" لپ بشہند، اما تو دیدہ گے وز یے تنا دست آدم، شچ یم وختے باردون دند؛ نو مپٹ گہ دپیٹ ژنج ذپد خو، وز تہم خرہنگ کن ام." یو گھنبت تر وے خو لودے:" ای پیشون، تو عم مہ کے وز نو مپٹ خو پخبن رمیم تورد ریز میزد. نو مپٹ تنٹ یے باردون تورد ذبن."

۴۰. خئر، قلندرشاه اندوید، اس تاق تیرے کتاب زابست خو، درو سعات چینبت سٹ. دذے یے لہف (پلہف) وم کتاب بنئید خو، گھنبت تر طوران شاه خو لودے:" بئمنی یم منست جفت، پبئینکے اس خونہ سفر کن ام، چرا ددے بئمنی پبئینکے سعات شمس اس خونہ سفر چیداو نپک. تو ساو، خو انجوم کن ات، وز مس بئمنی پبئینکے ید ام خو ساو ام خپسے چید."

۴۱. خئر، طورون شاه یے تو اندوید، خیروبرکتے چود خو، نبتوید خو، توید. فریپ ار خو چید-ات، خو چید جمعت ارد درو نقلے سٹ، لودے:" بئمنی پبئینکے تہ پیشونے قلندرشاه لوقد-ادے: سعات نپک؛ تہم تہ بئمنی ماش خپسے چید ساو ام، تمہ شچ لازم خو انجوم کببت."

۴۲. وے ین گھنبت تر وے خو لودے:" ماش خرہنگ کن ام؟ بخ-بوست-ارد منبچ جوندار ماش-اند نبت، قزنبچ اند بخ بوست تہ نہ بافت."

۴۳. یو گھنبت تر خو ین خو لودے:" گھپ نبت، یے قز خوند دھذ منبچ جوندار تیر یے همسایہ رہ خو، دذ ام وے چود بخ بوست خو، یاد ام. ید آسون؛ بار اک-دھذ ذو ارہی قزبن ماش-اند یست، دپف تیر بدھل منبچ جوندار قرے یام اتہ، وا-ویلا یے بنوینچ ات یے نفسین روغن قزنداو سخت."

۴۴. تمہ نر دگہ انجوم کببت ات، وز سام پے سردبم پے دپف بایبن بناذ، بنوینچ ات، روغن یے قرضے بوم کن ام خو، یدم. اگر دست نہ فریم، مگر بہ تابستون خاو تیر قهرض زئم خو، یدم، تابستون فا خو پخبن رمے یم، وپف قهرض-اند خاو چیداو؛ بہ غیر اس دے یے چیز گہ الاج ماش ارد نبت."

موی سفید ات، یے آدم دهم تیر بخ بوست ات، دبببن. دذببن و هذ فہمت ددے: دھذببن خبببے چید یثج.

۵۵. دذببن انداید اس خو جای تیر، وے ببشون اندببن وے دُست تیر به چود خو، یے نمذببن فود، وذبذببن بھرنخ تیروبق بیر فہ خو؛ دذببن سفھد یم تر خو ناستببن. تاین ناست اتہ یو ببشون دعایے چود، آمین اللہ اکبربن چود خو، ناستببن.

۵۶. وے بخ بوست-مخ بوستببن دھکچود وبق ارد، وھذببن وے ربود پے کخار خو، لھکبن چود.

۵۷. اتہ یہ غھخ ازبب اند وزبنتے خو، دذ اس کخار تیر انداید خو، تاید تر خامک چید.

۵۸. درمارختے گھبنت ترخو بن خو، لودے: "تمہ اندخبت، درو پختھن سبت." یہ انداید بنخے فود، خمبببنخے گش چود، یارجے اس زدون زواست، خمبببے چود خو ناست.

۵۹. دذ درمارختے اس خو جای تیر اندوید، چے نبتید سٹ تر فچ اتہ، خو رنے مس خبمکے چو ادے: تے نبتے یام تر فچ.

۶۰. خئر، چار ات بن نبتاید تر فچ خو، درو خو درونبن مصلحت ست دے: "مأش خرھنگ کن ام، خو رزبن- ذھذ ام دبف ارد، یا مہ ذھذ ام؟"

۶۱. یہ وے بن گھبنت تر وے خو لودے: "دگہ-ببن دھذ بشھند اتہ، وای ضایگی دھذببن مس مأش دستور نا توون، زبا مأش رزبن چیبنتاو نہ فھرذے ببب ات مأش درون خفہ گے سؤد، ید تھم قومے یت-دارے-ندے بی زبب."

بہ غیر اس دے وُز ام پرادکے اک-دے دبف کار ام بند ددے، دھذ تہ خبببے چید یدببن، دذ ام تر خو رزبن خہ لود: یہ تہ لوؤد ادے، مو دگہ گد-ات- پُش ارد خہ ذبت، وُز ام رازی اتہ اک وے غذہ رہ مو مہ ذبت، وُز ام وے نہ ژبوج. یعنہ یو و م ارد ببزببے کبنت؛ وُز تہ نہ وزون ام، تو-ت وم داد، تو تہ وزونے، ہر چیز تو لوؤفے، وُز ام رازی.

۶۳. یو گھبنت تر و م خو لودے: "اک شچ تہ مأش نا دنداو نہ فھرذے یام، چرا ددے کتہ موی سفیدببن بن یثج مأش درے خونہ، الاج نبت، مگم ذھذ ام خو رزبن وبق ارد. اس دبف تہ مأش خو ببخ گرزبنتاو نہ فھرذے یام، چرا ددے دھذببن خبت اس مأش قومبن.

۶۴. "اگر خہ نہ ذھذ ام، ارواگون ارد قھر یاذد خو، دگہ جای ارد مس مأش رزبن آساینبے نہ فربب. اتہ و م نا رازے گے یت خہ لود، یہ نا معولے کبنت، و م تہ چھہ ببببخت."

۶۵. یہ وے بن گھبنت تر وے خو لودے: "خو دے نی بشھند، داد ام خو، دگہ وم بخت وزبنت. اتہ دے مصلحت کن ام، شچ مأش دبف ارد چیز خُراک کن ام."

۶۶. یو لودے: "خو اک وے بخ بوست ات ویزد خو سؤد اک-و، اتہ مگم مبق خو ہمسایگون مس قیوام. اگر نی، مھذ مأش ہمسایگون خفہ مأش قنیر سبب: چیز لوؤبن ددے، خو رزبن خبببے چید اندببن مأش نہ قیود؟" یہ لودے: "بشھند قیوام دبف خو ہمسایگون."

۶۷. خئر، دھذببن فا دبب تر چید خو، ناستببن. اتہ یہ وے بن سفھد پے کخار خو، وے بخ بوست درو ریزہ چید ست. وے ریزہ یے تیار چو ات ار دبکے وذبذد خو، درو پبخت ست، اتہ ببب اندے اس خو پُخ رماد پس ہمسایگون.

۶۸. خنر، خُراک-مُراک بن پُخت ات، وھذ وِہف ہمسایگون بن مس جمع ست ات، دذبن خُراک درو بہن چید ست، خُراک-مُراک بن داد، وے یبن خود ات. یو پیشون دعایے چود، وھذبن آمین انجوفد، آمین اللہ اکبر بن چود خو، دذبن فا ناست.

۶۹. خنر، درمارختے گھنبت تر وِہف خو لودے: "خوش آمدے تمہ رد، فرادھر! کہ دردبت فِخ و کہ جایبت روون؟"

۷۰. یو پیشون گھنبت تر وے خو لودے: "مأش أم زنده گونے تلہپت یٹچ، امبذے خونہ دارے یام تو قتیر چورج."

۷۱. یو لودے: "تمہ رھنگ فرادھرپت مو درے خونہ یٹچ! تمہ اگر ہر کور ات گر ارد مو رزین خہ ذبت۔ وُز نی نہ لوم اتہ، کی-تہ۔ کی تازہ دم! اگر ار بنخ پتئوپت وم۔ آدم تمہ ند! ہر یاخ پتئوپت۔ آدم تمہ ند۔ اما ہر چیز خہ فُبد۔ اک مے کھل اندت لوقداو بشھند ددے، وُز ات طورون شاہ یام بیوٹ قوم، تھم اک-دس کار کنبت ددے، زبا مأش درون خفہ گے مہ سؤد۔ یے چیز گہ نی اتہ، اک دوند ددے مو رزین بن دے بشھندگت چوبنت، دگہ گھپ نست."

۷۲. یو پیشون گھنبت تر وے خو لودے: "اکہ یے درمارختے نکاح-ت طلاق بن، اس روزے ازل ات، ہر چیز نوبتہ خہ سُدج، اک وے تے تہ سؤد، البتہ خو آدم تہ چس بن، چرا ددے شچ تہ یہ مو بخ دہف رزین حساب سؤد."

۷۳. دذے دے لود خو، گھنبت تر وم وے رن خو لودے: "اہ یخ، توت خرھنگ؟ توت مس رازی یا؟" یہ لودے: "موند گھپ نست، وُزأم رازی-ت، چرا ددے، پد وم داد، پد تہ وزبنت! پد دے رازی فُد، وُزأم رازی-ت."

۷۴. خنر، یو پیشون درو دعا ست، خو دعایے تیار چود ات، یپد اند طورون شاہ اس خو جای تیر اندیود خو، یت درمارختے دُستے انجوفد ات، وے رن دُستے مس انجوفد خو، قلغ ات بازک اللہ یے وِہف ارد چود خو، نوست فا خو جای تیر.

۷۵. دذ فا یو پیشون گھنبت تر وِہف خو لودے: "کو خو مُصلحت کنبت، ہر چیز فُد خو، مأش رخصت ساوام."

۷۶. ازپد اند درمارختے گھنبت تر وے خو لودے: "اہ پیشون، خوماش اند چیز مُصلحت؟ وُز أم یے چیزت طلبون نست، اک دون ددے، خو آدم ارد لُپف ات، نمد ات، پوبناکبن چود خو، دذبن یاد خو آدم."

۷۷. اما اک دون ددے: یگون جوندار بنزد مو رد بہ ہمرایے ذو کھفچ گنبت ددے

وُز مہف خو ہمسایگون ارد یے پُختہ کن أم، دگہ یے چیزگہ طلبون أم نست."

۷۸. یو پیشون گھنبت تر طورون شاہ خو لودے: "تو تہ چیز لوقے؟" یو لودے: "بشھند، وُزأم رازی، ہر چیز الاج مو رد خہ فُبد، وُز دے رد کن أم. مو امبذ اک-اد-ادے، یے ناتوون پد ات، یے ناتوون وُز، بدون اس دے مأش أم اس یے ستخون اند، ہر چیز موند خہ فُبد دے-ند ات، دے-ند موند."

۷۹. خنر، دے مُصلحتبن تموم چود ات، طورون شاہ فا گھنبت تر درمارختے خو، لودے: "خہ وخت تھم مے خو کار پپن کن أم؟" یو لودے: "خو ساوہت ات، زبا تھم خو مُصلحت کن أم."

۸۰. خنر، قا یو پیشون زاد پرا-ات، وھذ دِگہ وے دھم تیر خو، نبتایدین. خو فارچبن پن
قا ست سوار خو، تایدین ارخو جای.

۸۱. خنر، القصہ، فریپت پن ار خو چید، تایین دہد تر چید ات، وھذ چید جمعیت پن
گھنبت تر وپف خو، لودین: "شیربت-آ روبا؟" وھذبن گھنبت تر وپف خو، لودین: "خہ
وخت ام ماش روبا فح؟ ماش ام شیرت."

۸۲. خنر، وھذ موی سفدین پن ہر چھی تاید تر خو چید ات، یو پیشون گھنبت تر
طورون شاہ خو لودے: "خو وز شچ مس رخصت ساوام." یو گھنبت تر وے خو،
لودے: "اھ پیشون خو قلغے بسیار تو رد، قینت ست پس مے ماش کارث. سحر خو پخبن
رمے یم، سبن ژیز میزد تور، یے ذو مپٹ ژیز تو رد مازبن خو، قا یدین."

۸۳. خنر، یو پیشون ازپد اند اندوید خیر-ات-برکتے چود خو توید. اتہ طورون شاہ
گھنبت تر خو پخبن خو، لودے: "سبت یے ذو مپٹ ژیز وے پیشون ارد مازبت خو،
یدبت؛ ماش باید خو انجوم (ینجوم) درو ساو ام ددے، یم وخت مہ نرجیست (ینے تیرماہ مہ
نرجیست)."

۸۴. خنر، القصہ، یے ذو ارھی خثار مپٹ نرجید ات، وھذ وے پخبن پن مس اس ژیز
میزد یت ات، دذبن درو خو مصلحتے انجوم چید ست.

۸۵. یو وپف داد گھنبت تر وپف خو پخبن خو، لودے: "اھ پخبن، مگم یے لپف-ات یے
نمد اس قرغزگنبت تیر خرید (خریت) کن ام؛ جھندمے ماش بی گنبتے! خرہنگ کن ام،
نا الاج مگم خرید (خریت) ام؛ وھذ ماش فڈہ گون اس ماش طلہب پن؛ لپف-ات، نمد-ات،
ذو کھفچ گنبت-ات، یے جوندار ات وم ارد گہ پونباکہ.

۸۶. "تھم تمہ قشلاق ارد ناربت، سوداگر زمونگہ (زمونگہ) فڈہ، لپف ات نمد
خریدبت (خریتبت) اتہ، وز سام خپس ات قوم درون کالہ طلہب ام؛ تھم بہ زودے مے خو
کار بنا کن ام."

۸۷. خنر، القصہ وھذ وے پخبن پن سرگردون پس لپف-ات نمدین ست ات، یو خبت
اندیوید خو، توید تر خو خپس ات قوم خبز، کالہ طلہبت.

۸۸. خنر، ست، وپف خو خپس ات قوم درونے کالہ طلہبت، فکہ کے یے ارہ جومہ وار
چت ات، ارھی بنوینچ اس خو قومیات بناذ زابنت خو یت، اتہ وھذ وے پخبن پن مس ذو
انبون گنبت خوند زاد قرغز ارد لپف ات، نمدین اس قرغز خرید چود خو، قودین.

۸۹. خنر، ذو ارھی خثار مپٹ نرجید ات، درمارختے اس خو چیدے رماد ذو آدم بہ
طریقے گنبت گیرات، قلینگ گیر ار وے بناذ. القصہ فریپت پن ار وے چید ات، دہدین تر
چید ات، سلوم پن چود ات، وھذبن وعلپک برسولوم پرجوڈ خو، اس خو جای تیرپن انداید
وپف ارد، یدد اندین نمد نئخ تیر وپف بیر وپد خو، وھذبن سفہد یم تیر خو ناستین.

۹۰. خنر، خوش آمد برآمد پن وپف چود ات، خو دذبن درو خراک پئخت وپف ارد ست.
خراک-مراک پن چود وپف ارد، وے یین خود خو، ناستین. اتہ طورون شاہ گھنبت تر
خو ین خو لودے: "اھ ین تو اندخ دے خس-خار فھر مپف ارد، سپارام خو مھذ مس تے
یین ات، ماش مس خو انجوم درو ساوام."

۹۱. یہ خبت ست تر زدون پس کالہ یت خو زنرے رماد پس جوندار تر غجید ات، خو
پخبنے رماد گنبت انجوم چید. یہ ذو جومہ وار چت ات، ذو بنوینچ ات، دپفے زابنت خو

یت۔ یہ وم زبیر یے قسیر فزے کتھل چود خو، فودے یت۔ وھذ بجگلہ بین ذو کھفچ گبنت سئر چود خو، فودپن۔

۹۲۔ یو دذ وے کالہ-یے فود خو، ربودے وپف پراندے، وے گبنت پن مس فود خو، وپف پراندے بین درو سئر چید ست، اتہ وم فزپن مس وپذ تر پایگہ۔

۹۳۔ خئر، وھذپن وے ذو جومہ وار چت، وپف نوگہ بسوینچ ات، وے ذو کھفچ گبنت زابنت ات، وم فز شیچ نہ زپن، یہ وپف ارد خلیکے کبنت۔ لوفین تہ:" مآش دم فز زبنتاو نہ فھرذے یام، چرا ددے، ید لپ خلیک۔" طورون شاہ گھبنت تر خورن ات خو پخپن خو، لودے:" نایلاج اک وے بچھک بخت پختہ رہ خہ لھک چورج، پک-وے فبت، بہ غیر اس وے الاج گہ مآش ارد نست اتہ خو سور-ارد جھنڈم اک دم فز گرام۔"

۹۴۔ خئر، وھذپن انداید، سنتپن(سنتپن)، وے بچھک پن زابنت خو، یتپن(یتتپن)، وپذپن تر پایگہ وے۔ وھذپن انداید، وے بچھک ات، وے ذو کھفچ گبنت ات، وپف ذو جومہ وار چت ات، وپف ذو بسوینچ ات، دپف پن زابنت خو تایدپن۔ فریبت پن پے درمارختے جای خو، وے خس-ات خارپن وپف-ارد سپارت۔

۹۵۔ خئر، چند روزگہ بزجید ات، طورون شاہ یے آدمے قرارداد گن بانبت۔ یو ست، پے درمارختے جای فریبت ات، دپد تر چید، سلومے چود، وھذپن وعلپک بر سلوم پرچوڈ۔ یو پک-پد اند نوست ات، وھذپن خوش آمد بر آمد وے چود خو، خراک پن درو ست وے رد۔ خراک- پراک پن وے رد چود ات، ذادپن وے رد۔ یو خودے خو، دذپن پببخت وے:" کہ جات روون؟ کہ درد ات فذج؟" یو لودے:" موپن پدود قرار داد چید بابنچ ددے، خہ وخت مآش خو سور کن ام۔"

۹۶۔ خئر، گھبنت پن تر وے خو، لودپن:" بشھند، یم مست نر چارده، اتہ اس مم بیست و چار خو کار بنا کن ام۔" خئر، وے ردپن اک-دے وخت لود خو، یو اندوید خو، توید۔ ست ار طورون شاہ بناذ اک-دے وختے وے رد لود خو، وھذپن درو خو انجوم چیداو ست۔

۹۷۔ خئر، قریبے سور اتہ، یم بنونچے دار یود اند ات، یو نوپنخ دار یم اند، درو جومہ برون پن ست۔ وپف خوھمسایگون پن خو جومہ برون-اند قیود خو، خراک پن چود وپف ارد۔ وے یپن خود خو، دذپن کالہ فود خو، در(درو) پویناک بنچبنت پن ست۔ وے پویناکہ بین بنچبنت، وھذ ہمسایگون کخا یپن پن انخوڈ وپف ارد خو، دذپن تاید تر خو چدپن۔

۹۸۔ خئر، یہ مست قریبے بیست و چار ست ات، یپد اندپن طورون شاہ پخپن اس خو داد پببخت:" اہ داد مآش تہ خرھنگ کن ام؟ سور تہ مآش انجھف ام، یا پک-دست یے پختہ کن ام؟ تو لوف مآش ارد خو، مآش بہ وخت دے خو انجوم کن ام۔"

۹۹۔ یو گھبنت تر وپف خو پخپن خو لودے:" مآش اک-مے کم بعلے تے خرھنگ سور انجیڈ فھرذے یام؟ سور ارد مگم بہ کمے خرچ-ارد یے بنیج فبڈ، ارہ امبون ژندم فبڈ، دیوازده تفسین روغن فبڈ، دھذپن مآش اند نست۔ دذ تہ مآش خرھنگ سور چید فھرذے یام؟ اک دوند ددے یے پختہ یام چود، مپف خو ہمسایگون ام قیود، مپف ارد ام داد خو تموم۔"

۱۰۰. یو وے خدیر پُخ فا گھنت تر وے خو، لودے: "اتہ پَدَم تہ مَاش قتے خوند آدم سود؟" یو لودے: "پَدَم مَاش قتیر سود: یے نکاح گھرات، نو وکیل ات، یے نو سازندہ یت جمعے ناو-ذیس نفر دے سَت بھس. " یو وے پُخ لودے: " اتہ نکاح-گھر تہ مَاش قتیر چھی سود؟" یو لودے: " قلندر شاہ فا سود مَاش قتیر."

۱۰۱. خئر، یہ مئست بیست و سہ سَت ات، وھذبن یے جوئدار خوند گُنت ات، وپف خو قریب همسایگون بن فِگینجھت جئت چود ات. وے پیشون بن مس فِگینجھت قیود ات. وے بنہب بن بناقد ات، وے سحر اتہ، بنہبٹ بن انداید خو، درو خُراک پخت بن سَت. اتہ وپف سور رھو (سور رھو) (یعنے وپف همسایگون) بن مس یت.

۱۰۲. خئر، جمع بن فُگت سَت ات، سازندہ یین بن دھف بن زابنت خو در (درو) ساز لوقدبن ست ات. طورون شاہ فا گھنت تر وے پیشون خو، لودے: "اھ پیشون سعاتے نکاح خہ وخت؟" یو لودے: " یے سعاتے نپک مدار، اتہ ییو فا برابر-بہب؛ مپئن تہ نکاح نبافت، چرا ددے یہ بچک ببوہ، اتہ برابر بہب ام چود نکاح خو، تاید ام."

۱۰۳. خئر، وے پات بناہ یین نو آدم یاد، بنخ-اندبن وے زاد خو، قودبن، خوسفنت بن پے کخار وے. خئر، اک پدمے دوسک کش خو چود خو، خمبنت بن ار نئخ وے، خو درو وے کھل تئنت بن سَت ات، سازندہ یین بن مس دھفبن زابنت خو "امروز چے روز؟ سر تراشون!" بن در لوقد سَت.

۱۰۴. خئر، وے کھل بن تئنت ات، دذبن درو پوبناک پنیود وے رد سَت، وے کونہ پوبناکبن بن تیزد اس وے یت، نوپن وے رد پنیود. وپف تگوف پوبناکبن بن وے رد پنیود ات، وم گایم پنیوداو تے اتہ، وم خبز زورپن وے رد زور چود ات، وم چھپ زور-اردبن انجوفد خو، لودبن: " و فرادھر، زور نہ وزد!"

۱۰۵. خئر، اسوول درو کخایبن دی بزن سَت ددے، دھکبت یے چیز! زور نہ وزد!

۱۰۶. خئر، وھذ کخایبن تہ ییو خو چلہ دھکبت ات، ییو سیخ ات، ییو انگبت-موک ات، یو تہ پرجیفد ات، فیرت ات دھکبت وے پوبناک پنخج ارد.

۱۰۷. خئر، پوبناک-موبناک بن وے رد پنیود، سلہ- یین وے رد قوست خو، نئذبن وے، اتہ یو نکاح گھر درو دعا سَت. دعایے چود خو دذبن ناست اتہ، سازندہ یین بن فا دھف زابنت خو "خُس آمدبن" درو لوقد سَت.

۱۰۸. خئر، دم سازبن مس لود خو، دذبن مردم ارد درو خُراک بہن چید سَت. خُراک بن مردم ارد زاد ات، بعد اس خُراکے یو پیشون فا دعا چود خو، خیر مس پپسین سَت، دذبن درو خو انجوم ست. خئر، خوقارج- مارچ بن بذهن چود خو، دذبن چے نبتید سَت.

۱۰۹. خئر، اندایدبن اس خو جای تیر، یو پیشون زاد پرا یت، یو بنونچے اس نئخ تیر خھقد ار پایگہ خو، سَت خینگکبن تیرے چود دریاف ات، وے نہن بونے زاست،

پنتودے وے خبز سیفد تیر (یعنے بونے وے زاد) خو، دذ نبتوید وے پیشون دھم تیر ات وھذ وے پس بنایبن وے دھم تیر ات وھذ سازندہ یین بن فا: "شاہ یے ما در سفری،

پاچایے ما در سفری"- زابنت بن خو نبتایدبن وپف دھم تیر خو، دذبن خو قارجبن سَت سوار خو، وھذ سازندہ یین بن زاد بنونچے تر پرا خو، قایبن: "شاہ مبارک (شامبارک)

باد!"- زابنت خو دذبن تاید.

۱۱۰. خنر، القصه فریبت بن پے درمارختے جای اتہ، یو مس اک دسگہ یے جوندارے گنچ ات، وپف خو همسایگونے قیوج ات، وھذ وے همسایگون بن فکٹ جمع سیخ ات، وھذ سازندہ یین بن دھفبن زابنت خو سازنگے کنبن۔
۱۱۱. خنر، بنونچے تا قریبے پے درگاہ فریبتا و ارد ات، کخای یین بن دھفبن زابنت خو، نبتایدن خو، بنونچ تر پیخ بن درو دھف دند ست۔ خنر، یو بنونچے فریبت پے درگاہ یت شیرروغن بن زواست وے رد، اتہ سازندہ یین تہ: "شاہ مبارک (شامبارک) باد!"۔ دذبن اس خو قارجبن تیر خھقد۔
۱۱۲. خنر، تر چید دیداو تے اتہ، وھذبن فا (سازندہ یین): "شاہ در آمد خانہ یی"، - زابنت اتہ یو بنونچے مس تر دقے خبز یت اتہ شیرروغن بن مس قود خو، وے پے غنٹ بن چینے قتیر جے دند ست اتہ، یو مس خو لگک انگبنتے داد ار وے شیرروغن خو، دادے خو پے غنٹ، اتہ وے شیرروغن بن دھکچود وپف سازندہ-یین ارد خو، وھذبن وے برابنت۔
۱۱۳. خنر، یو نکاح گھر داد فا پرا یت، یو بنونچے وے دھم تیر ات، وھذ پس بسایبن وے دھم تیر ات، مھذ سازندہ یین پس وپفٹ خو، ددبن تر چید۔
۱۱۴. خنر، سفھدبن پے نخ ات، یو نکاح گھر نوست بھر-اند-ات، ذو ارھے نفر بن ناست پس وپفٹ ات، یو یے پس بناہ پس وپفٹ ات۔ خنر، یو پات بناہ یت یو یے گہ پس بناہ یین ناست پس وٹ اتہ، یم دگہ مردم مس سفید پے نخ خو، ناستبن اتہ، یم نکاح گھر درو دعا ست۔
۱۱۵. خنر، دعایے مس چود ات، خُش آمد بر آمدبن وے بنونچے خلق چود خو ناستبن، اتہ وھذ نوپنخ دار سازندہ یین بن مس دھفبن زابنت خو، درو ساز لوڈبن ست: "خُش آمدی، یارے مہمون ما!"
۱۱۶. خنر، مھذبن خو سازتیار چود خو، قایبن وپف دھفبن قود خو، دھکبن چود مپف بنونچے ساز لوڈبن ارد، قایبن مھذ درو ساز لوڈ ست۔
۱۱۷. خنر، مھذ گہ یین مس ساز لود ات بنوم ست، دذبن مردم ارد درو خُراک بھنس چید ست۔
۱۱۸. خنر، خُراک بھنس چیدبن تیار چود ات، بعد اس خُراک اتہ، وھذ سازندہ بن فا درو ساز لوڈ ست۔
۱۱۹. خنر، شیچ وھذ سازندہ یین بن بہ کریا درو ساز لوڈ ست: یکبار مھذ بنونچے سازندہ یین لوڈبن ات، یکبار وھذ نوپنخ داربن سازندہ یین لوڈبن۔
۱۲۰. خنر، القصہ یہ شہب مس ست برابر شہب اتہ، یو نکاح گھر گھبنت تر وپف صایب-خونہ یین خو لودے: "خو انجوم کنبت خو، نکاح درو ساو ام، چرا ددے یم شہب برابر ست، سعاتے نپک تھم تُغرے برابر شہب، تھم جھلدے نکاح کن ام ددے، یم سعاتے نپک مہ نرجیست۔"
۱۲۱. خنر، وھذ صایب-خونہ یین بن انجوم چود: یے رکبے، یے غدارہ، یے گھز بنونچ، یے غلتک، یے ستخون مغزک، ذو فتیر۔
۱۲۲. خنر، دپف بن انجوم چود اتہ، بنخ خمببنج یت پے کخار، وپفے زابنت خو، وے غدارہ ندے یے چود بنخ خو، ربودے ار وم رکبے۔ وے ستخوان مغزکے مس ربود

ار رکبے اتہ، وے غلتکے ویزوم رکبے غنث فہ خو، وے یے گھز بنوینچے وپند وے غلتک ات وم رکبے غنث تارہ خو؛ زابنتے خو مے دُست خو، دَرُو خمبنت سَت۔
 ۱۲۳. خنر اس چھلکپن-تنت اتہ دَرُو بنئید سَت "این آب بہ نزدیک خطیب آوردم..." خو، خھفد ار پایگہ خو، فودے وم رکبے خو، ربودے وے نکاح گھر پراندے خو، یو نکاح گھر دَرُو بنئید سَت اتہ، یو بنخ خمبنیج ار پایگہ وروفج۔
 ۱۲۴. خنر، ذوگہ گوا یین مس خھفد ار پایگہ، ار وے بنخ خمبنیج خبز خو، ییو نوست اس دَستے راست وے رد ات، ییو نوست اس دَستے چپ خو، یو نکاح گھر دعا یے وپف ارد داد خو، وھذپن وے دُست تیر بہ چود خو، سفھذپن پے کخار وم نوینخ پینختاؤ۔

۱۲۵. خنر، پینختپن وم ددے: "تن و نفس خود حلال گردانیدی؟"۔ القصہ ارہ پیدپن وم پینخت ات، تھم یہ جوابے داد: "تن و نفس خود حلال گردانیدم"۔
 ۱۲۶. خنر، دے یین سہ باربخ وم پینخت، یہ جوابے داد خو، وھذپن زبَد اس وم خبز۔ اند اتہ، کخاپین پن دَرُو دُند وپف دہم-ارد سَت، پلھف دارگ قنیر ات، پلھف خو دُست قنیر ات؛ خنر، خبلکپن وپف داد ات، وھذپن مس خھفد ار پایگہ۔
 ۱۲۷. خنر، وھذپن ار پایگہ ناست چہار زونے یت، یو نکاح گھر اس ننخ خو، دَرُو نکاح-یین سَت۔

۱۲۸. القصہ نکاح یین تیار چود خو، یو نکاح گھر ار وے غدارہ، ار وم بنخ دَرُون کفے (پفے) چود خو، ددے چنڈ زابنت خو، اس وے ستخوان-مغزک تیرے نو قلیہ زابنت ات، اس وپف فتیرپن تیر مس یے نو ارھی پرگک کھند چود خو، پتئودے ار وم بنخ دَرُون۔
 ۱۲۹. خنر، یو بنخ خمبنیجے وے غدارہ زابنت خو، دَرُو بنئید سَت "ای شاہ تو را سلسلہ جاہ است بخور..." خو، یادے وے بنونچے پے غنث دُند۔
 ۱۳۰. خنر، یے قلیہ یت، یے فتیر - کھندے- یت، بنخے داد وے پے غنث خو، قایے یاد پے نوینخ خبز، وم اردے مس پک دسگہ داد خو، ددے وم بنخ زابنت خو، یادے تر فچ خو، چودے بنر تارہ تس۔

۱۳۱. اتہ وے غدارہ یے زابنت خورد، وم رکبے یت، وے ستخوان مغزک ات، وے یے گھز بنوینچے یو نکاح گھر خورد زابنت۔

۱۳۲. خنر، خو نکاح چیدپن تیار چود ات، سازندہ یین پن فا دَرُو ساز لوقد سَت۔
 ۱۳۳. خنر، پلھف گہ سازنگے یین مس خورد چود ات، یہ بنھب برابر بنھب تُغرے سَت۔

۱۳۴. خنر، یو پیشون گھنبت تر درمارختے خو لودے: "دم مو بچک انجوم کنبت خو مآش تے یام، چرا ددے یم بنھب رخ چے سد۔

۱۳۵. خنر، کخای-یین پن وم نوینخ شی چود ات، یہ وم نوینخ نھن سَت، اس زدون اندے خبنخ ات گلچہ زابنت خو فودے۔ خو وم لپف ات نمدپن مس انجوم چود خو روون پن وم چے چید سَت۔ اتہ یے آدم پن رماد تر فچ ددے؛ چس ہر چھی تر فچ خہ فبذ قیو وے ترچید، چرا ددے نوینخ ات بنونچے خہ نبتے یین، یے یار مپف پے پیخ مہ دپد۔

۱۳۶. خنر یے آدم نبتوید، چوبنتے؛ یے یارث نست خو؛ یت، وپف اردے لود: "تر فچ یے یارث نست"۔

۱۳۷. خنر، یم پیشون فا اندوید ، زاد پرا یت، وم نوپنخ پن مس اس کخار تیر خمبنت خو، یہ حینگن تیرے چود دریاخ خو ، وے دهم تیر نبتاید.
۱۳۸. اتہ یم بنونچے مس اس نئخ تیر خهقد ار پایگه خو، خو خیش ات خسر دست تیرے به چود خو، یو مس وپف دهم تیر نبتوید.
۱۳۹. اتہ سازنده یین پن فا: "شاه یے ما در سفری"،- زابنت خو، نبتاید پن وپف دهم تیر ات؛ یم دگه مردم مس نبتوید فکت.
۱۴۰. خنر، خو قارج- مارچین سوار ست خو تایدین. وهذ سازنده یین پن فا زاد بنونچے تر پرا خو: "شامبارک(شاه مبارک) باد!"- لوقین ات تے یین.
۱۴۱. القصه ار چید فرییتا و ارد اتہ رخ مس زاد. یے آدم پن مهذ اس خو درون رماد، یو زاد پرا، ست پرا اس بنونچے یت نوپنخے ار چید خبر چود ددے؛ شیر روغن -مے روغن انجوم کنبت ددے : بنونچے ات نوپنخ پن یت.
۱۴۲. خنر، وهذین شیرروغن انجوم چود ات، یے جوندارین وپف تر پیش کبنتا- ره(کبنتا و ارد) مس انجوم چود ات، بنونچے یت نوپنخ پن مس فرییت، تاپین تر درگاه فرییت اتہ، وے جوندارین وپف تر پیش کبنت.
۱۴۳. خنر، اس خو قارجین تیرین خهقد، دپن تر چید؛ یو بنونچے یت نوپنخ پن جورث اس قارج نئخ نئذد. خنرچکش پن(?) وپف ارد چود، وے یین خود ات، قاپین وپف بنونچے رهوین ارد در خراک ست. خراک پن وپف ارد پنخت خو، زادین وپف ارد خو، وهذین هر چھی تاید تر خو چید ات. طورون شاه گهنت تر وے نکاح گهر خو لودے : "موند یے چیزت نست، وز تورد ذهذ أم، اتہ مپف خو پخین فا تورد ریز میزد رمے یم."
۱۴۵. خنر، یو مس توید اتہ، وز مس خو نقلے تموم کن أم.

۱. ذوہمراہ یبہن فُح، سبُخین تر پوند. یو بیو تر وے بیوے لود: " اے فراد، یہ اس چنگھل خورد فارچ زئز ام!" یو دذ لودے: " مائش فارچ اس کہ فرے یام؟ " مردم فارچین انجھف ام، وھذ مائش تیر قھررض ساوین!" یو دذ قرار چود خو تایدین. خبَلک پوندین تاید ات یو فا لودے: " اے فراد یہ مے پوند کُت ام!" یو لودے؛ " تو-ت (تُت) عجب بی عقلی! پوند خرھنگ کُت چید بافت؟" دے یے لود خو قایین رَوون سَت. خبَلک پوندین تاید ات یے بَنخ اس پرا یت. یم فا پببختے: " ید بیو بید ساو ام ات، بیو مَم تے نرجیس ام!" یو لودے: " می وختبُخ یے یار بید نہ سُدج! مائش خرھنگ بید ساو ام؟ تُت (تو-ت) لپ بی عقلی چارک!" دذین خو پُخین و بذد خو؛ اس دم بَنخین نرجھد خو، تر یے قشلاق پن قریب سَت. دذ یو بیو لودے: " وُز تر خو چید ساو ام، تو تر کہ ساوے؟" یو لودے: " وُز تر خُذای چید ساو ام." دذ جدایین سَت، یو پس زبایے قیود؛ لودے: " اے فراد، تر خو چید ات دے دبد، ہم کئخ، ہم خو پاذ چُک!" یو بی عقلے وے گھپ نہ نغبت خو رَوون سَت، تر خو چید دبد. تر خو چید فریبیت خو، دقے یے برغہ ذاد خو دبد. چوبستے وے رزین آپ بنین تے بنناورے کبنت. شلکے خو رزین وینت خو، وژیفد. یہ خو پوئساکین پنوید ات، و م داد دبد تر چید. یہ وے رزین لودے: " اے داد تُت (تو-ت) کھد اند گتہ سُدج؟ ادم تہ پے دقے خہ یازد، یا تہ کئخت، یا تہ خو پاذ صدا کبنت، تُت (تو-ت) قرار ت دبد سَت ام بنرمندہ." و م داد لودے: " اے رزین موقتے یے چارک فُد، مور دے لود ددے: " تر خو دقے خہ ساوے، یا کئخ یا خو پاذ صدا کے!" وُز ام وے بہ دل نہ چود!" وے رزین پببختے: " اے داد یو تر کہ سَت؟" یو لودے: " وُز ام وے پببخت تر کہ ساوے؟ یو لود: " تر خُذای چید." وُز نہ وزون ام: خُذای چید چدوم؟" یہ لودے: " اے داد یک دوند عقلے توند نِسْت ددے خُذای چید نہ وزونے!" لودے: " نی، نہ وزون ام." یہ لود: " اے داد خُذای چید مسجد." و م داد لود: " اے رزین ید خُب چارک فُذج! ید سحر تو خُراک کے خو، تو ذھذ ام وے رد." یہ لود: " بشھند." دذین انجوقد سور خو، و م خو رزینے ذاد وے چارک ارد خو، ناستین.

یہ مہٹ ہے آدم پوند فہ یت، چوبنتے جنگھل پڈخ، یہ درخت تیر دقوسک . یم آدم خو زارد اندے لود: "مَم دقوسک اس یاخ زونڈ اُم!" دذے یہ دراز مات تیر چود نُقرہ خو، یادے پے دقوسک خبز. یہ دقوسک دبد ار نُقرہ. یو چارک و مے زابنت خو حَمبنتے، لودے: "اے دقوسک، شیچ نبتے! یہ نبتاید خو وے چارک پاذا اردے چود خو زروین. لودے: "ای دقوسک وُز اُم تو رد بشہندے چود، تو مور د گندگے مہک! ید خُب نست." یہ لودے: "اے چارک نُت (توت) نہ بُنڈج ددے: نپکے رد بدے؟" یو لودے: "چدوم مذہب اند؟" یہ لود: "آدمین زاد مذہب اند." یو لودے: "ید دروغ." یہ لود: "موند شاید، قبول کنے؟" یو ابلہ لودے: "کن اُم!" دقوسک یت یہ درخت خبز، لودے: "اے درخت، آدمین زاد مذہب اند سزایے نپکے چیز؟" درخت لودے: "بدے!" یو چارک درختے پبنتخت، لودے: "اس کہ وزونے سزایے نپکے بدے؟" درخت لودے: "یک مے جہت وزون اُم ددے: وُز اُم یک مے دہنت اندیر بیوٹ درخت اُم، فُک مردم ارد اُم سایہ، اتہ یدبے خو، مو بیر فہ بنافخبے خو، پے مو چسبے، چسبے خو، دذ لوقبے: یک-و خبے تاربن-دستہ رد بشہندے،- اگر وبف اند نُقرہ خہ فُبد، سفہن بن مو بنچبنتاو اتہ یہ چیز وبف جہ نست خو، دذ تے یبے." اک دوند جہت وزون اُم: آدمین زاد مذہب اند، نپکے رد بدے.

دقوسک لودے: "سُت قبول؟" یو چارک لودے: "ون، اتہ یگہ شاید مس فُبد!" یہ لودے: "خاب!" دذبن یت روپخک خبز، لودے: "اے روپخ سزایے نپکے چیز؟" یہ روپخ لودے: "در مذہب آدمین بدے." دقوسک لودے: "شیچ چیز لوقے؟" یو چارک حیرون ربد. یک دے-ندیر یہ سفیدبون یت، لودے: "اے دقوسک، تات دے چارک-اند چیز غوغا؟" وھذبے خو گھپ داد. سفیدبون لودے: "تو دروغ مہ لوقف! دم جناو دقوسک ار نُقرہ خرہنگ وزد؟" یہ دقوسک لودے: "راست لوقف! مویے از یاخ اند اک اد زواست." سفیدبون لود: "کو دبد فا ار نُقرہ؟ تو گھپ راست خہ فُبد، وُز جس اُم؟" یہ دبد ار خو جای. سفیدبون لود: "اے بے عقلے چارک، انجہ دم نُقرہ غنٹ خو، ید مہ نبتیزد، تہم زین دم." یو چارک سفیدبون گھپ تیر و م زید، خو سُت خلاص.

حضرتے اموم محمد ے باقر تا وے ہفدہ سالبځ بصرہ بنہراند فُذ۔ حجاج وے زیداو-ارد سُنْت؛ دذ وے وزیر دے یے بُندُ خو، خو یرن ات خو پُخ ات، اموم محمد ے باقر قتیر زابنت خو توید۔ یت عُنْد نُوم جای، اک ام ارد بر جای سُنْت۔

خُوند سال رپد خو؛ تا ابو مُسلم اس تُرکستون یت، از حضرتے امومے پپینخت ددے : " اس خذای حکم یت یا نی: وُز سُنئی قتیر دُنْد اُم؟ " یو لود: " خاب. " دذ نوست وے خبز- اند پلہف مپٹ اتہ، یے مپٹ دادے وے رد جواب۔ یو توید۔

اموم ہر مپٹ مسجد اند نماز چود، قا سفید پے کوہ۔

یے مپٹ اس خو جای خہفد خو، رمادے: " دَم مو بنسُتر قھرپت؛ وُز دَم نذرے کن اُم. " وے سُئخبن پن ست، بنسُتر پن فود؛ رمادے: " گربت دَم! " دذبن وم گُبت خو، وم گوبنت پن وپذد ار دپک اتہ؛ یے پاذ وم اند بپد۔ آدمپن پن دزد بنسکود، نہ فرودپن، لودپن: " دزد وے یاد. " اموم لود: " فلون جا-ندیر ست پے بیر. " دذبن ست وے گوبنت فیداو ددے، یو سُنج ژیر؛ فودپن تر اموم خبز۔ یو لود: " ہر چھی دے پاذ خہ خفچ، وے توغم در عالم مہ رست. " دذ وے آدم-اند یے چھی-ات نہ رپد؛ یو پاذ سُنْت ژیر۔

اگہ گھپ اک ام ددے : ذییون ژیربن بعضے آدمپن لوقبن ددے اک دھذبن خربُزہ فد؛ زبابین ژیر ست وے حقیقت مور د معلُم نست۔ اتہ عُنْد اندیرے اموم محمد باقر خو لود، خابندرہ ندیرے بابا عبدال خو لود، گُرُت اندیرے بابا عُنْدے خو لود؛ دگر نہ وُزون اُم تر کہ سُنْت . اتہ چبنمہ یے مس اموم زواست . خو مائے داد حُق خو، زواستے؛ بنسُت نبتاید۔ خو مائے فروبنت خو، دادے وھذ زیمب تیر نُھال؛ وھذبن ست درخت۔